

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii proiectului de act normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ

Directiva (UE) 514/2021 A CONSILIULUI din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal.

2.2 Descrierea situației actuale

I. În prezent Agenția Națională de Administrare Fiscală nu are posibilitatea de a efectua verificări și controale la Instituțiile Financiare Raportoare pentru a verifica respectarea de către acestea a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în anexele nr. 1 și 2 și a procedurilor de conformare prevăzute în anexa I la Acordul FATCA, precum și pentru a le verifica pe acestea în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate.

De asemenea, nu este stabilit un termen în interiorul căruia instituțiile financiare raportoare trebuie să se conformeze cu dispozițiile art. 62 alin.(12) din Codul de procedură fiscală.

II. Procedură amiabilă

1. În prezent, potrivit art. 282 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, contribuabilul/plătitorul rezident în România, care consideră că impozitarea într-un alt stat contractant semnatar al unei convenții sau acord de evitare a dublei impuneri cu România nu este conformă cu prevederile convenției ori acordului respectiv, poate solicita A.N.A.F. inițierea unei proceduri amiabile.

2. În prezent un contribuabil, în baza unei convenții sau a unui acord de evitare a dublei impuneri poate face o cerere de inițiere a unei proceduri amiabile către autoritatea competentă din statul în care este rezident.

III. În prezent statele membre fac schimb de informații fiscale pentru a reuși să își protejeze bazele de impozitare naționale și să combată încercările de evaziune fiscală. Deși domeniul schimbului automat de informații s-a tot extins în ultimii ani (raportarea conturilor financiare, raportarea deciziilor fiscale anticipate, raportarea aranjamentelor transfrontaliere etc.), acesta poate fi îmbunătățit.

Statelor membre le este din ce în ce mai greu să își protejeze bazele fiscale naționale împotriva eroziunii, pe măsură ce modalitățile de furnizare a serviciilor și de vânzarea bunurilor au evoluat în ultimii ani și profită deseori de mobilitatea sporită atât a capitalului,

cât și a persoanelor în cadrul pieței interne. De asemenea, digitalizarea economiei a avansat rapid în ultimii ani. În plus, dimensiunea transfrontalieră a serviciilor oferite prin utilizarea platformelor digitale a creat un mediu complex, în care punerea în aplicare și garantarea respectării normelor fiscale poate fi dificilă. Normele fiscale nu sunt întotdeauna respectate și valoarea veniturilor neraportate este semnificativă. Administrațiile fiscale ale statelor membre nu dețin informații suficiente pentru a evalua și a controla în mod corect venitul brut realizat în țara lor din activități comerciale desfășurate prin intermediul platformelor digitale. Acest aspect ridică probleme deosebite atunci când venitul sau suma impozabilă circulă prin platforme digitale stabilite în altă jurisdicție.

Având în vedere că cea mai mare parte a veniturilor sau a sumelor impozabile realizate de vânzători pe platformele digitale circulă transfrontalier, raportarea informațiilor referitoare la activitatea relevantă ar avea rezultate pozitive suplimentare dacă informațiile respective ar fi comunicate și statelor membre care ar fi eligibile să impoziteze venitul realizat. În special, schimbul automat de informații între autoritățile fiscale este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități fiscale informațiile care le sunt necesare pentru a putea evalua corect impozitele pe venit sau profit și taxa pe valoarea adăugată (TVA) datorate.

Un astfel de schimb de informații ar conduce, în esență, la sisteme de impozitare mai eficiente, respectiv la diminuarea riscului de evitare a obligațiilor fiscale de către vânzătorii care obțin venituri prin intermediul platformelor online.

Așadar, pentru a garanta un mediu economic predictibil și favorabil investițiilor, precum și pentru a crea pârghii prin care statele membre să ia măsuri pentru combaterea eludării legislației fiscale din Uniunea Europeană, a fost adoptată Directiva 514/2021 prin care se extinde domeniul schimbului automat de informații la raportarea veniturilor obținute prin intermediul platformelor digitale.

2.3 Schimbări preconizate

I. Se propune modificarea art. 62 alin.(5) și (6) din Codul de procedură fiscală astfel încât Agenția Națională de Administrare Fiscală să poată efectua verificări și controale în vederea respectării de către instituțiile financiare raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în anexele 1 și 2 și a procedurilor de conformare prevăzute în anexa I la Acordul FATCA, precum și pentru a monitoriza Instituțiile Financiare Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate. De asemenea, se propune ca, în situația în care sunt identificate Instituții Financiare Nonraportoare sau conturi excluse care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală să aprobe prin ordin al președintelui A.N.A.F. proceduri administrative pentru a se asigura că acestea prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală.

II. Procedura amiabilă

1. Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (1), prin care un contribuabil, în baza unei convenții sau a unui acord de evitare a dublei impuneri poate face o cerere de inițiere a unei proceduri amiabile către autoritățile competente din oricare dintre statele semnatare ale unei convenții sau a unui acord. Prin această prevedere România a pus în aplicare standardul minim cu privire la articolul 16 "Procedură amiabilă" din Convenția multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate, de

prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.

2. Completarea cadrului legal al art. 282 alin.(2) cu prevederea potrivit căreia o solicitare de inițiere a unei proceduri amiabile poate fi făcută de un contribuabil și atunci când acesta consideră că acțiunile autorității fiscale române sau acțiunile ambelor autorități fiscale ale statelor semnatare ale unei convenții sau a unui acord de evitare a dublei impuneri au ca rezultat sau vor avea ca rezultat o impozitare care nu este în conformitate cu respectiva convenție sau respectivul acord.

3. Eliminarea sintagmei ”plătitorul rezident în România” întrucât, conform prevederilor unei convenții sau acord de evitare a dublei impuneri, doar contribuabilul afectat de impunerea neconformă cu tratatul fiscal, nu și plătitorul rezident în România este persoana îndreptățită să deschidă o procedură amiabilă.

4. Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (3), prin care autoritatea competentă din România, în cazul în care consideră că obiecția contribuabilului nu este admisibilă sau este nejustificată, notifică sau implementează un proces de consultare bilaterală care permite autorității competente a celuilalt stat să își prezinte opiniile cu privire la obiectul procedurii amiabile.

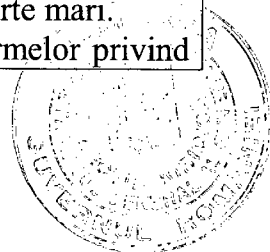
5. Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (5), prin care se stabilește că în România, autoritatea competentă în realizarea procedurii amiabile este A.N.A.F.

6. Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (8), prin care se instituie reguli tranzitorii cu privire la aplicarea prevederilor articolului 282 pentru cererile de inițiere a procedurilor amiabile depuse după data la care sunt aplicabile prevederile Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris la 7 iunie 2017, ratificată prin Legea nr. 5/2022 sau ulterior acelei date pentru convențiile sau acordurile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state care prevăd posibilitatea ca un contribuabil să își poată prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractant. Convenția multilaterală nu se aplică la momentul la care prezentul act normativ intră în vigoare, ci la o dată ulterioară după ce România va transmite depozitarului, respectiv OCDE, că România și-a îndeplinit procedurile interne care permit aplicarea tratatelor modificate de această Convenție multilaterală. Astfel, prevederile alineatelor (1) și (3) ale art. 282 sunt aplicabile la o dată ulterioară intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

III. Directiva (UE) 2021/514 are drept scop modificarea primei directive ce vizează cooperarea administrativă, Directiva 2011/16- DAC, precum și extinderea domeniului schimbului automat de informații la veniturile realizate prin intermediul platformelor online astfel încât administrațiile fiscale ale statelor membre să beneficieze de un nou instrument prin care:

- să identifice în mod corect contribuabilii care încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri pentru eludarea obligațiilor fiscale;
- să își administreze și să asigure punerea în aplicare a legislației lor fiscale atât în situații transfrontaliere cât și în cazul tranzacțiilor interne derulate prin intermediul platformelor online;
- să evalueze probabilitatea comiterii de evaziuni fiscale; și
- să evite investigații suplimentare care presupun costuri administrative foarte mari.

Prezenta ordonanță aduce câteva modificări ce vizează îmbunătățirea normelor privind

schimbul de informații prin:

- introducerea unui nou articol, articolul 288¹, prin care se definește termenul de relevanță previzibilă în cazul schimbului de informații la cerere astfel încât să se prevină respingerea nejustificată a cererilor din partea statelor membre, precum și pentru a se asigura securitatea juridică atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru contribuabili; de asemenea, se introduce posibilitatea ca un stat membru să formuleze o cerere de informații care vizează grupuri de contribuabili care nu pot fi identificați individual, iar relevanța previzibilă a informațiilor solicitate poate fi descrisă numai pe baza unui set de caracteristici comune;

- modificarea articolului 291 prin introducerea unei noi categorii de venituri și anume, redevențele astfel cum sunt definite la art. 257 din Codul fiscal, ce va face obiectul schimbului automat de informații.

De asemenea, principalele reglementări aduse prin actul normativ sunt cele introduse prin noul articol 291⁵ care introduce obligația în sarcina operatorilor de platforme online de a raporta informații cu privire la veniturile obținute de vânzătorii raportabili prin furnizarea de activități relevante prin intermediul platformelor. Obligația de raportare are ca obiect atât activitățile transfrontaliere, cât și pe cele fără caracter transfrontalier, pentru a se asigura eficacitatea normelor de raportare, buna funcționare a pieței interne, condiții de concurență echitabile și principiul nediscriminării. În plus, o astfel de aplicare a normelor de raportare reduce sarcina administrativă care revine platformelor digitale.

Având în vedere utilizarea pe scară largă a platformelor digitale în exercitarea activităților comerciale, atât de către persoane fizice, cât și de către entități, este esențial să se asigure faptul că obligația de raportare se aplică indiferent de forma juridică a vânzătorului. Cu toate acestea, se prevede o excepție în ceea ce privește entitățile guvernamentale, cărora nu trebuie să le revină obligația de raportare.

Raportarea veniturilor realizate prin intermediul unor astfel de activități va oferi administrațiilor fiscale informațiile cuprinzătoare necesare pentru a evalua corect impozitul pe venit sau profit datorat.

În interesul simplificării și al reducerii costurilor de asigurare a conformității, se solicită operatorilor de platforme să raporteze într-un singur stat membru veniturile realizate de vânzătorii prin utilizarea platformei digitale.

Printre informațiile ce trebuie raportate de către operatorii de platforme către autoritatea fiscală se numără datele de identificare ale operatorului de platformă, iar în ceea ce privește vânzătorii raportabili vor fi furnizate datele de identificare, adresa principală, adresa fiecărui bun imobil listat în cazul închirierii bunurilor imobile, numărul de identificare fiscală, numărul de identificare în scopuri de TVA, statul de rezidență, contraprestația totală plătită etc.

Principalele activități relevante ce fac obiectul raportării sunt închirierea de bunuri imobile și spații de parcare, serviciu personal, vânzarea de bunuri și închirierea oricărui mijloc de transport.

Având în vedere specificul și flexibilitatea platformelor digitale, obligația de raportare le revine și operatorilor de platforme care exercită o activitate comercială în Uniune, dar care nu au rezidență fiscală, nu sunt constituiți sau administrați într-un stat membru și nici nu au sediu permanent într-un stat membru. Pentru a facilita îndeplinirea acestui obiectiv, operatorii de platforme străini trebuie să se înregistreze în Uniunea Europeană și să raporteze informații într-un singur stat membru în scopul desfășurării de activități pe piața

internă. În cazul în care un operator de platformă străin nu respectă procedurile de diligență și de raportare îi va fi revocată înregistrarea. După revocarea înregistrării unui operator de platformă străin, acestuia îi va reveni obligația, atunci când se reînregistrează în Uniune, de a oferi statului membru de înregistrare garanții adecvate, cum ar fi declarații pe propria răspundere și garanții financiare.

De asemenea, se reglementează faptul că în cazul neîndeplinirii obligației de înregistrare sau în cazul revocării înregistrării, accesul la site-ul sau aplicația unui Operator de platformă străin este oprit de către furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice, acesta putând fi reluat numai după îndeplinirea obligației de înregistrare sau după reînregistrare.

Sunt stabilite măsuri care să reducă sarcina administrativă pentru operatorii de platforme străini și pentru autoritățile fiscale din statele membre, în cazurile în care există mecanisme adecvate care asigură schimbul de informații echivalente între o jurisdicție din afara Uniunii și un stat membru.

Prin urmare, operatorii de platformă dintr-o jurisdicție din afara Uniunii pot să raporteze informații echivalente privind vânzătorii raportabili ai statelor membre numai autorităților fiscale dintr-o jurisdicție din afara Uniunii, care, la rândul său, ar urma să transmită aceste informații administrațiilor fiscale ale statelor membre în temeiul unui acord internațional de schimb de informații încheiat între jurisdicția non-UE și statele membre. Echivalența informațiilor solicitate în temeiul articolului 291⁵ și al anexei V și cele solicitate în baza unui acord internațional se realizează de către Comisia Europeană prin intermediul unor acte de punere aplicare.

În plus, se introduce un nou articol, articolul 295¹, care reglementează controalele comune realizate de autoritățile fiscale ale statelor membre. Controalele comune reprezintă un instrument suplimentar pentru cooperarea administrativă în domeniul fiscal între statele membre, prin care se completează cadrul existent și care prevede posibilitatea prezenței funcționarilor din alt stat membru în birourile administrative, a participării lor la anchete administrative, precum și a controalelor simultane. Controalele comune iau forma unor anchete administrative desfășurate în comun de autoritatea competentă din România și autoritățile competente din două sau mai multe state membre și vizează una sau mai multe persoane care sunt de interes comun sau complementar pentru autoritățile competente din România sau din statele membre respective. Constatările asupra cărora statele implicate în controlul comun sunt de acord vor fi reflectate într-un raport final și trebuie luate în considerare în cadrul instrumentelor relevante emise de autoritățile competente ale statelor membre participante.

Prin introducerea alineatelor (2¹) și (2²) la articolului 299 se instituie posibilitatea ca autoritatea fiscală din România sau autoritatea competentă din alt stat membru să poată stabili o listă cu alte scopuri pentru care pot fi utilizate informațiile comunicate prin intermediul schimbului de informații.

De asemenea, prin modificarea articolului 308 se dorește îmbunătățirea normelor privind protecția datelor cu caracter personal în cazul schimbului automat de informații. În cadrul acestui articol se stabilește procedura pe care trebuie să o urmeze statele membre și Comisia în cazul unei încălcări a securității datelor într-un stat membru, precum și în cazurile în care încălcarea are loc în cadrul platformei comune bazate pe rețeaua comună de comunicații (CCN). În situația în care are loc o încălcare a securității datelor în România, autoritățile competente investighează, opresc și remediază încălcarea securității

datelor și solicită Comisiei Europene suspendarea accesului la CCN, dacă încălcarea securității datelor nu poate fi oprită imediat și în mod corespunzător. Având în vedere caracterul sensibil al datelor care ar putea face obiectul unei încălcări a securității datelor, se prevăd măsuri precum solicitarea suspendării schimbului de informații cu statul membru (statele membre) în care a avut loc încălcarea securității datelor sau suspendarea accesului la CCN pentru unul sau mai multe state membre până la remedierea încălcării securității datelor.

Prin modificarea articolului 336 au fost introduse sancțiuni și s-a stabilit cuantumul acestora pentru a se asigura conformarea cu prevederile ordonanței. Principalele sancțiuni vizează:

- neraportarea, raportarea incorectă ori incompletă de către operatorii de platforme online;
- nerespectarea de către operatorii de platformă a procedurilor de diligență fiscală și de raportare;
- nerespectarea obligației de înregistrare în Uniunea Europeană de către operatorii de platformă străini;
- nerespectarea de către operatorii de platformă UE și non-UE a obligației de păstrare a evidenței electronice privind măsurile întreprinse pentru conformarea cu prevederile ordonanței;
- nerespectarea de către operatorii de platformă a obligației de a închide contul Vânzătorului care nu comunică informațiile prevăzute în secțiunea II, anexa V, precum și să nu îi permită acestuia să se înregistreze din nou pe Platformă sau să îi rețină plata Contraprestației către Vânzător atât timp cât Vânzătorul nu comunică informațiile solicitate;
- nerespectarea de către furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice a obligației de oprire a accesului la site-ul sau aplicația operatorului de platformă care nu se înregistrează sau căruia i-a fost revocată înregistrarea, precum și în situația nerespectării obligației de restabilire a accesului în urma solicitării A.N.A.F.;
- împiedicarea, prin orice mijloace, de către instituțiile financiare raportoare și operatorii de platforme a verificărilor și controalelor efectuate de A.N.A.F.;
- raportarea de către instituțiile financiare raportoare a altor conturi decât cele care fac obiectul raportării.

2.4 Alte informații

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ

3.2 Impactul social

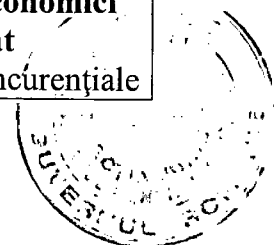
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

3.4. Impactul macroeconomic

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu creează distorsiuni ale mecanismelor concurențiale

existente și nu are impact asupra domeniului ajutoarelor de stat.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Măsurile propuse prin acest proiect sunt favorabile mediului de afaceri deoarece au ca obiect consolidarea mijloacelor actuale prin care statele membre pot preveni și combate practicile fiscale agresive, astfel încât să se asigure un mediu economic concurențial, predictibil și favorabil investițiilor.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

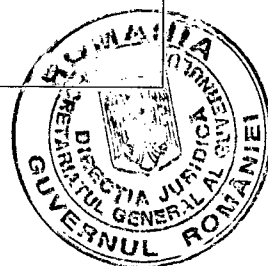
3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

3.9. Alte informații

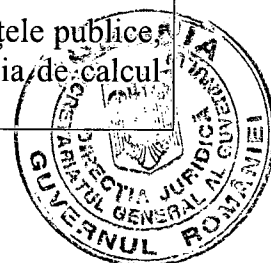
Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri *)**

- În mii lei (RON)						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) bugetul de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						

a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adaptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;						

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

4.8. Alte informații

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

a) acte normative ce vor fi modificate sau abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ.

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

Actul normativ asigură conformarea cu prevederile Directivei (UE) 2021/514 A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal.

5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

Ordonanța asigură transpunerea Directivei (UE) 2021/514 A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Scopul principal al actului normativ este acela de a preveni și de a combate situațiile de neconformare cu legislația fiscală în cazul serviciilor puse la dispoziție prin intermediul platformelor online. Astfel, statele membre își pot proteja bazele naționale de impozitare prin efectuarea unui schimb de informații ce vizează vânzătorii raportabili înscriși pe platformele online care realizează atât tranzacții interne, cât și transfrontaliere

5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

Ordin al președintelui A.N.A.F. pentru aprobarea formularului utilizat de Operatorii de platforme care au obligația de raportare în vederea îndeplinirii obligației de raportare privind veniturile obținute de vânzătorii raportabili prin intermediul platformelor digitale;

Ordin al președintelui A.N.A.F. pentru verificarea respectării, de către Operatorii de Platforme care au Obligația de Raportare, a procedurii de diligență fiscală și a procedurilor de raportare prevăzute în secțiunile II și III;

Ordin al președintelui A.N.A.F. prin care se vor stabili proceduri administrative de comunicare ulterioară cu Operatorul de Platformă care are Obligația de Raportare în situațiile în care informațiile raportate sunt incomplete sau incorecte.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene -

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

5.6. Alte informații

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

A fost solicitat punctul de vedere al Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal prin adresa nr.738.014/11.01.2023.

A fost solicitat punctul de vedere al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații prin adresa nr.738.014/11.01.2023.

6.5. Informații privind avizarea de către:

a) Consiliul Legislativ

Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 96/2023.

b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării

c) Consiliul Economic și Social

Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Economic și Social prin avizul nr. 444/2023.

d) Consiliul Concurenței

e) Curtea de Conturi

6.6. Alte informații

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost supus dezbaterii publice prin afișare la data de 13.01.2023 pe site-ul Ministerului Finanțelor potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată și a fost dezbătut în cadrul Comisiei de Dialog Social la care au participat reprezentanți ai organismelor interesate, în data de 16.01.2023.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

7.3. Alte informații

Secțiunea a 8- a

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2. Alte informații

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE IONEL CIUCĂ

TABEL COMPARATIV

Legea nr. 207/2015 din 20 iulie 2015 privind Codul de procedură fiscală	Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	Motivație
<p style="text-align: center;">TITLUL III Dispoziții procedurale generale</p> <p style="text-align: center;">CAPITOLUL 5 Administrarea și aprecierea probelor</p> <p style="text-align: center;">Articolul 62 Obligația instituțiilor financiare raportoare de a furniza informații privind conturile financiare ale contribuabililor nerezidenți</p> <p>(5) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se elaborează proceduri administrative pentru verificarea respectării de către instituțiile financiare raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în <u>anexele nr. 1 și 2</u> și a procedurilor de conformare prevăzute în <u>anexa I</u> la Acordul FATCA, precum și proceduri administrative pentru a monitoriza instituțiile financiare raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate.</p>	<p style="text-align: center;">TITLUL III Dispoziții procedurale generale</p> <p style="text-align: center;">CAPITOLUL 5 Administrarea și aprecierea probelor</p> <p style="text-align: center;">Articolul 62 Obligația instituțiilor financiare raportoare de a furniza informații privind conturile financiare ale contribuabililor nerezidenți</p> <p>(5) În vederea verificării respectării de către instituțiile financiare rapoartoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în anexele nr. 1 și 2 și a procedurilor de conformare prevăzute în anexa I la Acordul FATCA, precum și pentru a monitoriza instituțiile financiare raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate efectua verificări și controale în acest sens. Procedurile administrative și de punere în aplicare a prezentului alineat se aprobă prin ordin al</p>	<p>Se propune modificarea art. 62 alin.(5) din Codul de procedură fiscală astfel încât Agenția Națională de Administrare Fiscală să poată efectua verificări și controale în vederea respectării de către instituțiile financiare raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în anexele 1 și 2 și a procedurilor de conformare prevăzute în anexa I la Acordul FATCA.</p> <p>Totodată, s-a stabilit un termen în interiorul căruia instituțiile financiare raportoare trebuie să se conformeze cu dispozițiile art. 62 alin.(12) din Codul de procedură fiscală.</p>

<p>(12) Instituțiile financiare raportoare care intră sub incidența prezentului articol, <u>art. 291</u> alin. (4) și a <u>Acordului FATCA</u>, furnizează la cererea A.N.A.F., în cadrul termenului de păstrare, prevăzut la alin. (11), informații și documente referitoare la:</p> <p>a) măsurile pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență fiscală și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în <u>anexele nr. 1 și 2</u>, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de <u>Acordul FATCA</u>;</p> <p>b) orice dovezi pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în <u>anexele nr. 1 și 2</u>, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de <u>Acordul FATCA</u>.</p>	<p>președintelui A.N.A.F.</p> <p>(12) Instituțiile financiare raportoare care intră sub incidența prezentului articol, art. 291 alin. (4) și a Acordului FATCA, furnizează în termen de 45 zile de la cererea A.N.A.F., în cadrul termenului de păstrare, prevăzut la alin. (11), informații și documente referitoare la:</p> <p>a) măsurile pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență fiscală și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de Acordul FATCA;</p> <p>b) orice dovezi pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de Acordul FATCA.</p>	
<p>TITLUL IX Soluționarea litigiilor fiscale generate de interpretarea și aplicarea acordurilor și</p>	<p>TITLUL IX Soluționarea litigiilor fiscale generate de interpretarea și aplicarea acordurilor și</p>	

convențiilor care prevăd evitarea/eliminarea dublei impuneri

CAPITOLUL I

Procedura amiabilă în baza acordurilor sau convențiilor pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri și în baza Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate

Articolul 282
Procedura amiabilă

(1) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri, contribuabilul/plătitorul rezident în România, care consideră că impozitarea în celălalt stat contractant nu este conformă cu prevederile convenției ori acordului respectiv, poate solicita A.N.A.F. inițierea procedurii amiabile.

convențiilor care prevăd evitarea/eliminarea dublei impuneri

CAPITOLUL I

Procedura amiabilă în baza acordurilor sau convențiilor pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri și în baza Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate

Articolul 282
Procedura amiabilă

(1) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat, când un contribuabil consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au sau vor avea ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile acelei convenții sau acord, acel contribuabil își poate prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante, dacă convenția sau acordul respectiv prevede această posibilitate.

Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (1), prin care un contribuabil, în baza unei convenții sau a unui acord de evitare a dublei impuneri poate face o cerere de inițiere a unei proceduri amiabile către autoritățile competente din oricare dintre statele semnatare ale unei convenții sau a unui acord. Prin această prevedere România a pus în aplicare standardul minim cu privire la articolul 16 "Procedură amiabilă" din Convenția multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.
Eliminarea sintagmei "plătitorul rezident în România" întrucât conform prevederilor unei convenții

<p>(2) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă și în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri îi solicită acest lucru.</p>	<p>(2) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat care nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante, contribuabilul rezident în România poate solicita A.N.A.F. inițierea procedurii amiabile atunci când consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au sau vor avea ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile convenției sau acordului respectiv.</p>	<p>sau acord de evitare a dublei impuneri, doar contribuabilul afectat de impunerea neconformă cu tratatul fiscal, nu și plătitorul rezident în România este persoana îndreptățită să deschidă o procedură amiabilă</p>
<p>(3) Prevederile alin. (1) și (2) se completează cu prevederile <u>Convenției</u> privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC), a Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a <u>Convenției</u> privind</p>	<p>(3) În cazul în care prevederile convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante și A.N.A.F. consideră că obiecția contribuabilului nu poate fi admisă sau este</p>	<p>Completarea cadrului legal al art. 282 alin.(2) cu prevederea potrivit căreia o solicitare de inițiere a unei proceduri amiabile poate fi făcută de un contribuabil și atunci când acesta consideră că acțiunile autorității fiscale române sau acțiunile ambelor autorități fiscale ale statelor semnatare ale unei convenții sau a unui acord de evitare a dublei impuneri au ca rezultat sau vor avea ca rezultat o impozitare care nu este în conformitate cu respectiva convenție sau respectivul acord.</p> <p>Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (3), prin care autoritatea competentă din România, în cazul în care consideră că obiecția contribuabilului nu este admisibilă sau este nejustificată, notifică sau implementează un proces de consultare bilaterală care permite</p>

eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum și a convențiilor ori acordurilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

(4) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

nejustificată, A.N.A.F. va notifica autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri asupra acestui fapt sau va implementa un proces de consultare bilaterală care va permite autorității competente a celuilalt stat să își prezinte opiniile cu privire la obiectul procedurii amiabile.

(4) Prevederile prezentului articol se completează cu prevederile Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC), ale Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum și ale convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

(5) În România, autoritatea competentă în realizarea procedurii amiabile este A.N.A.F.

(6) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă și în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri îi solicită acest lucru.

(7) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Prevederile alin. (1) și (3) se aplică cererilor introduse începând cu data de la care sunt aplicabile prevederile Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor

autorității competente a celuilalt stat să își prezinte opiniile cu privire la obiectul procedurii amiabile.

Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (5), prin care se stabilește că în România, autoritatea competentă în realizarea procedurii amiabile este A.N.A.F.

Crearea cadrului legal prin art. 282 alin. (8), prin care se instituie reguli tranzitorii cu privire la aplicarea prevederilor articolului 282 pentru cererile de inițiere a procedurilor

	<p>fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris la 7 iunie 2017, ratificată prin Legea nr. 5/2022 sau ulterior acelei date pentru convențiile sau acordurile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state care prevăd posibilitatea ca un contribuabil să își poată prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante.</p>	<p>amiabile depuse după data la care sunt aplicabile prevederile Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris la 7 iunie 2017, ratificată prin Legea nr. 5/2022 sau ulterior acelei date pentru convențiile sau acordurile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state care prevăd posibilitatea ca un contribuabil să își poată prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractant. Convenția multilaterală nu se aplică la momentul la care prezentul act normativ intră în vigoare, ci la o dată ulterioară după ce România va transmite depozitarului, respectiv OCDE, că România și-a îndeplinit procedurile interne care permit aplicarea tratatelor modificate de această Convenție multilaterală. Astfel, prevederile alineatelor (1) și (3) ale art. 282 sunt aplicabile la o dată ulterioară intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.</p>
--	--	---

<p>TITLUL XI Sanțiuni</p> <p>Articolul 336</p> <p>ț) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea incorectă ori incompletă de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor prevăzute la <u>art. 62</u> alin. (1) - (3) și <u>art. 291</u> alin. (4);</p>	<p>TITLUL XI Sanțiuni</p> <p>Articolul 336</p> <p>Alineatul (1), lit. țin) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>țin) raportarea cu întârziere sau raportarea incorectă ori incompletă de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1) - (3) și art. 291 alin. (4);</p> <p>După lit. țin^3) se introduce o nouă literă, lit. țin^4), cu următorul cuprins:</p> <p>țin^4) neraportarea de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1) - (3) și art. 291 alin. (4):</p> <p>La alineatul (1), după litera x) se introduce (...) litera jj) cu următorul cuprins:</p> <p>jj) raportarea de către instituțiile financiare raportoare a altor conturi decât cele prevăzute la subsecțiunea D, secțiunea VIII din anexa 1 și cele din Acordul FATCA .</p>	<p>Prin modificarea articolului 336 s-au stabilit sancțiuni care vizează raportarea de către instituțiile financiare raportoare a altor conturi decât cele care fac obiectul raportării.</p>
<p>k^3) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. țin^2);</p>	<p>alineatul (2), lit. k^3 se modifică și va avea următorul cuprins :</p> <p>k^3) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. țin^2), țin^3) și țin^4);</p>	

k^4) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru fiecare cont care face obiectul raportării, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. ț^3);	se abrogă	
	La alineatul (2), după litera o) se introduc (...) litera ș cu următorul cuprins: ș) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei pentru fiecare cont raportat, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit.jj).	

